

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld, 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 18. julija.

Minoli teden priobčil je „Slovenec“ dva članka „O klerikalizmu“ in „Politična hegemonija duhovnikov“ pisana v tonu, bistveno in jako dobrodejno razlikujočem se od pisave ligaševske. Tudi ti razpravici sicer mrgolita napačnih konklusij in logično nemogočih sklepov, brez katerih bi bil moral „Slovenec“ že zdavna v koruzo vreči svojo puško, in za beljena sta z navadnimi napadi na naš pregrešni list, a vendar se pozna tema člankoma nekaj, s čimur se zamore ponasati malokateri Ligaš, to namreč, da je bil pisec prepričan o resnici tega, kar je pisal. In to nam je nekako dobro delo, kajti poštenje prepričanja mi vsikdar spoštujemo — a v zadnjem času bilo je to poštenje žal redkokdaj zaslediti v člankih „Slovenčevih“.

Piscu omenjenih člankov — s katerima se hočemo danes čisto na kratko baviti, ker sta preznačilna za vzgojo našega duhovskega naraščaja — pozna se pri vsakem sklepu, pri vsaki besedi tesnorsrčna teologično-mistična vzgoja, katera je zopet moderna postala po zaslugi g. knezoškofa dra. Jakoba Missie tudi v Ljubljanskem semenišči; ker se za razmotrivanje duhovniškega poklica s tega stališča ne čutimo niti poklicane, niti se nam to vprašanje vidi posebnega splošnega interesa, usojali se bomo opozoriti g. pisca le na glavno hibo njegovega dokazovanja, ležečo v tem, da ne zna ločiti duhovnika od človeka, mašnika od politika. Da je pri tem moral, četudi bona fide zagaziti v huda nasprotja, je ob sebi umevno. Takoj v prvem članku pride pri definiciji duhovske oblasti do sklepa „da oblast, ki jo ima po Kristovem nauku duhovstvo, presega vsako posvetno oblast“, v isti sapi pa trdi, „da sta duhovska in posvetna oblast v krščanstvu ločeni“ (tedaj vendar!), in „da si ne smeta nasprotovati in ne segati druga v druge delokrog“, „da sta pa obe združeni v rimskem papežu“. Ako je duhovska oblast nad vsako posvetno, kako naj je potem mogoče, da bi ne segala v delokrog posvetne, in ako sv. Oče zares teži nad tem, da bi združil (na čemur pa v interesu cerkve močno dvomimo!) kjerkoli izven rimske države svojo duhovsko oblast tudi s po-

svetno, kako bi bilo mogoče, da bi ne prišel v kolizijo s tudi pri nas priznano najvišjo, t. j. državno oblastjo. Erkläret mir Graf Oerindur. . . .

Taki nazori so pač le produkt neprebavljene državno-pravne modrosti nekaterih starih cerkvenih očetov, kateri izvestno niti sami niso prisvajali praktične veljave svojim posvetnim doktrinom tudi za — XIX. stoletje! In potem konec prvega članka, ki se glasi doslovno: „ . . . Ne dajo se (sc. kranjski duhovniki) vsuževati ljudem, marveč le Jednemu, ki ga poznajo za svojega Gospodarja, Kristusu, ki si je odbral nekateré v poseben delež (kleros) in jim za to tudi dal posebno, nadnatorno oblast“. Oho, tako splošno? Pustimo na stran privilegije in oblast, ki jih ima duhovnik kot tak; teh mu v Slovencih nihče ne krati, naobratno pa nam dosihdob niti v tem pogledu gotovo ne skromna Liga ni vedela razkriti kako „nadenatorno oblast“ slovenskega kapelana v posvetnih in političnih zadevah, zaradi katerih izključno si ležimo v laseh. Menda pa vsaj nista hotela pokazati to „posebno nadenatorno“ oblast gg. Birk in Puc o priliki znanih prigodkov v Kranji in v Razdrtem. . . ? Počasi torej in ne metajte, grešček na pravila logike, v isti lonec svojega duhovskega in političnega poklica. Qui bene distinguit, bene docet! Taki nazori, kakoršne nam razodeva iz Ljubljanskega semenišča v svoji goreči vnemi pisec članka „o klerikalizmu“, pač dokazujejo jasneje in glasneje nego deset naših „strupenih“ člankov, da je resnica to, kar smo trdili mi od katoliškega shoda sem in česar se je sam „Slovenec“ doslej tako krčevito branil, da se namreč duhovščina kranjska pod vodstvom svojega škofa hoče združiti v posebno in privilegovano politično stranko z „nadenatorno oblastjo“.

In s tem smo pri vprašanji politične hegemonije duhovnikov, s katero se pisec „Slovenčev“ bavi v drugem svojem članku. Tudi tu se z njegovim dolgim teologičnim uvodom ne bomo pečali. Le nekaj bi mimogrede vprašali g. člankarja, ki je očitno izredno dobro podkovan v vseh teologičnih vedah. On namreč trdi implicite, da zapušča katoliško zastavo vsak kranjski duhovnik, ki ne

trobi v politični rog g. knezoškofa Ljubljanskega, „kateremu je svečano obljubil pokorščino.“ Pardon! Tu imamo zopet konfuzijo cerkvene in posvetne pokorščine. Kdaj pa obljubuje katoliški duhovnik svečano pokorščino v političnih zadevah svojemu škofu in kje je to predpisano? Prosimo! Po vaših nazorih, g. teologično-mistični člankar, so tedaj katoliško zastavo zapustili tudi tisti koroški in istrski duhovniki, ki niti prevzvišenima gospodoma dru. Kahnu in Flappu na ljubo nečejo zatajiti svojega slovenskega naroda. Vidite kam vas dovaja vaša novodobna logika!! Žaliti morate nehoté svoje tovariše, ki razumevajo in izvršujejo svoj duhovski poklic vsaj tako točno, kakor g. dr. Jakob Missia!

In sedaj le še h koncu drugega članka. Kakor v prvem tako je tudi v drugem članku hotel pisec v zadnjem stavku nekako reasumirati jedro svojega dokazovanja. In tu pravi zopet doslovno:

„Gmotno in нравно nam propada narod od dne do dne; pohujševanje se kopiči; tistim pa, ki hočejo poživiti mej narodom versko življenje in z versko zavestjo navdanega ohrabriti za boj proti vsem svojim nasprotnikom, se vtiskava sramotilni pečat sebičnosti, vladeželjnosti, brezdomovinstva na čelo! — Kaj bo iz tega?“

Oprostite! Mari res mislite, da je to tendencija Missia Mahničeve — recimo — cerkvene politike?! Blagovolite si nekoliko razširiti duševno obzorje in prišli boste z neizprosno logiko do čisto drugih sklepov. Do pred par leti živeli so kranjsko-slovenski duhovniki v najlepši slogi s posvetnim razumništvom. In vendar je bilo zadnje — saj živi po večini še ista generacija! — prav tako pregrešno, kakor je dandanes in nevarnost za vero ni bila nič manjša in nič večja, nego danes. So-li torej tačas vaši duhovski tovariši in predniki zanemarjali svojo stanovsko dolžnost, so-li bili res slepi zenjo Wolf, Vidmar, Pogačar, Gogala in vsa njihova duhovščina? In vzemimo razmere na Primorskem — kjer je Vaš Mahnič hvala Bogu po večjem še tujec v domovini! — na Štajerskem in recimo tudi v bratski Hrvatski. Vsa svetna inteligencija v teh krajih obstoja iz naših somišljenikov, pri vsaki priliki pribité mej nas in mi mej nje in vselej in povsod se bratijo,

LISTEK.

Izlet v Carigrad.

Popotne črtice, Spisal A. Aškerc.

VIII.

(Konec.)

Pri postaji Ralja peljemo se skozi 1600 m dolgi tunel. Pri Ripanji zagledamo na desni na 528 m visokem hribu razvaline velikanskega turskega gradu Avala. Za tem hribom leži skrit samostan Rakovica, samo zvonik se za trenutek zablika izza hoste. Blizu tega samostana kopljejo živo srebró . . . Železnica teče paralelno z veliko cestoj. V lepi dolini leži zadnja postaja pred Belimgradom Topčider (topči = kanonir, dere = dolina). Sredi sicer velikega in krasnega ali malko zanemarjenega parka stoji idilično kraljeva vila, cerkev in nekaj drugih poslopij. Ob lepih poletnih nedeljskih večerih je topčiderski park poln belgrajskih izletnikov. Še pred šestimi leti sem imel tukaj priliko opazovati, kako se zabavajo bratje Srbi v Topčideru. V topčiderskem parku bil je, kakor znano, l. 1868. zavratno umorjen knez Miloš Obrenović. Od Topči-

dera pripeljemo se v četrti ure v veliko dvorano stanice belgrajske.

Lega Belega grada je prekrasna. Ako se oziramo samo na kraljevino Srbijo, to leži glavno mesto skoro preveč, t. j. čisto na meji, ali pomisliti je, da bivajo Srbi še daleč proti severu do Novega Sada, Zombora ali celo do Sobotke (Marije Terezijopolja — in tem Srbom je Belgrad vsaj duševna stolica.*) Ker nam je Belgrad (Beograd) tako rekoč pred pragom, ker marsikdo pride tja doli in ker ga je nekdo (g. Kretanov?) pred nekaterimi leti že opisal v „Narodovem“ podlistku, zato ga ne mislim opisavati. Omenjam samo, da je „srbski Pariz“ v tem času, kar sem bil (l. 1886.) zadnjič tu, napredoval v marsičem. Po glavnih ulicah vozi n. pr. že tramway in uvedena je tudi električna razsvetljava. Kadar pa bodo Železna vrata popolnoma regulirana, takrat postane Belgrad — pomorsko mesto, kajti veliki pomorski parobrodi bodo lahko prihajali iz Črnega morja do njega! Lepa prihodnost. . .

Bog daj tudi, da bi občemu kulturnemu in političnemu napredku na korist, vnanim hujšakem,

*) Ker Srbi pišejo Beograd, Beograd, ne pa Beligrad, zato bi tudi mi morali pisati le Belgrad (izg. Beograd) in ne Beligrad. . .

sovražnikom slovanstva pa na jezo skoro utihnil nepotrební strankarski prepír! Vzemi v belgrajski kavarni katerikoli politični list v roke, na vsaki strani čitaš cel leksikon najljubeznivejših — priimkov, ki si jih dajeta radikalec in liberalec drug drugemu. Nejevoljen odložiš časnik in stopiš ven na ulico. No tolažimo se, da je morebiti vsaka taka notranja borba samo prehodno stanje k boljšemu. „Что составляет всю историю и что обуславливает исторический прогресс? Борьба, — борьба народов и племен, борьба государств, борьба религий, борьба сословий, борьба партий, борьба имущих и неимущих, борьба философских, литературных и эстетических школ, борьба убеждений и частных мнений“ и т. д. („Русская Мысль“, май 1893. стр. 54. [mala].) . . .

Da bi si ogledal krasno Srbijo tudi od severne strani ter videl najzanimivejši del dolnjega Dunava, stopil sem v Belemgradu zjutraj ob šestih na parobrod in se pripeljal okoli petih zvečer v Oršovo. Nič ni prijetnejšega, nego vožnja po veliki reki. Vozil sem se po Dunavu že od Dunaja do Budapešte in pa od Vukovara do Novega Sada, ali vožnja od Belegagrada do Oršove presega vse! Veličastno plava beli parobrod po široki reki. Oggerski bregovi so do Baziaša dolgočasni, ker so

Domače stvari.

— (Konfiskacija.) Sinočasno številko našega lista zaplenilo je c. kr. državno pravdnništvo zaradi odprtega pisma, katero je pisal in priobčil starosta Ljubljanskega „Sokola“ brat Ivan Hribar visokorodnemu gospodu deželnemu predsedniku baronu Heinu. C. kr. državno pravdnništvo zasledilo je namreč v tem pismu zakonite znake prestopka zoper varnost časti po § 491. k. z., kateri je po čl. V. zakona z dne 17. decembra 1862., št. 8. d. z., ako se stori proti kakemu javnemu oblastvu, preganjati uradoma. — Svoje naročnike in čitatelje prosimo potrpljenja!

— (Naš preustrojeni uradni list.) kateremu smo bili zadnjič za par dni sapo zaprli, že zopet rogovili. Tisti privandrani nemški „učenjaki“, ki si je bil dal minoli teden vsled neke naše notice, katero je preveč ad verbum vzel, prav po nepotrebnem lase striči, spravil se je to pot na slovanske barve. V predvčerajšnji številki drgne se namreč v političnem pregledu ob narodni mestni zastop Praški, češ, da je dal napraviti (strah in groza!) par samočeških javnih napisov in poleg tega še, kakor trdi „Laibacherica“ „in den Farben des Panslavismus“. Ta opazka je tako neumna in perfidna, da jo je treba pribiti. V katerem leksikonu pa je našel naš novi skribent barve „panslavizma“? Mi namreč pač poznamo češke, ruske, poljske, hrvatske in slovenske narodne barve, splošno slovanskih ali celó „panslavističnih“ pa ne, dočim vidimo razobešene pa ngermanske, Idealfarben“ privsaki umestni in neumestni priliki tudi na Ljubljanski kazini. Očividno je torej, da je penzionar južne železnice izstrigel to podlo denunciacijo zoper češke narodne barve iz kaknega zakonitega levičarskega lista. Po istem receptu pa bo seveda danes ali jutri denunciral tudi našo deželno in narodno trobojnico, ki je slučajno popolnoma identična s češko torej tudi — panslavistična. Tak je novi kurz našega uradnega glasila v dobi, ko so naši državni poslanci še vedno pristaši vladne stranke! — Čudimo se le slavnatemu uredniku, obrtniku in slovenskemu založniku O. Bambergu, da s svojo firmo krije tako pisavo zoper narod, mej katerim živi in od katerega uživa tudi obilo zaslužka. Utegnil bi ga danes ali jutri še kdo spominjati na to ljubeznivost!

— (Prvi znaki.) Skoro bi rekli, da misli vlada res nekoliko pomesti po Trstu. Policijski svetnik Karl Pelzi je stopil v pokoj in dobil naslov vladnega svetnika. Že koj po minolih občinskih volitvah se je govorilo, da dobita dva višja policijska funkcionarja plavo polo; jeden jo že ima, drugi jo pa pričakuje. Sicer pa s tem ne bo nič pomagano. Riba smrdi pri glavi...

— (Osma redna velika skupščina družbe sv. Cirila in Metoda.) ki bode v Sežani v sredo dne 26. t. m. ima nastopni splošni vspeled: Dne 25. julija: 1.) Ob 8. uri zvečer priredi v Ljubljani na čast skupščinarjem prva Ljubljanska podružnica „zabavni večer“ na vrtu Hafnerjeve pivarne, Šentpeterska cesta št. 47. Dne 26. julija: 2.) Odhod iz Ljubljane s posebnim vlakom ob 6.15 zjutraj. 3.) V Sežano dohod skupščinarjev od Goriške strani (s Tržaškim, oziroma Goriškim vlakom) ob 9.03 dopoldne. 4.) V Sežano dohod posebnega vlaka iz Ljubljane ob 9.30 dopoldne. 5.) Sv. maša v župni cerkvi ob 10. uri. 6.) Ob 11. uri zborovanje po naznačenem vspeledu na vrtu g. deželnega poslanca R. Mahorčiča. (Ob neugodnem vremenu se zboruje v sobani.) 7.) Po zborovanju skupni obed na istem vrtu (eventuelno v salonu). Couvert 1 gld. 20 kr. brez pijače. Radi obeda se je zglasti pri načelnistvu ženske podružnice v Sežani (prvo mestnica gospa Marija Mahorčičeva). 8.) Izlet v Divačo ob 3.20 popoldne, kjer bo obisk krasno razsvetljene „Cesarjevič Rudolfove vilenice“. (Vstopnina 1 krona.) 9.) Odhod iz Divače v Ljubljano ob 8. uri. P. n. prijatelji slovenskega šolstva, čestito narodno ženstvo in sploh vsi dobrotniki naše družbe po slovenskem ozemlju so vljudo povabljeni. — Potovalna pisarna g. J. Pavlina v Ljubljani priredi poseben vlak. Vozni listki, katere naj si udeležniki oskrbe pravočasno, dobivajo se pri g. Pavlinu in pri vseh družbinah podružnicah. Odhod vlaka iz posamičnih postaj, vožne cene itd. prijavimo jutri.

— (Abiturijentska veselica) slovenskih in hrvatskih učiteljskih in učiteljskih raznih učiteljskih zbrala bode v soboto dne 22. t. m. lepo število nadpolnih bodočih narodnih odgojiteljev in odgojiteljev naše mladine v beli naši Ljubljani. Ne

dvomimo, da se bode narodno občinstvo Ljubljansko odzvalo prav mnogobrojno pozivu rodoljubnih osnovateljev veselice, tembolj ker je to letos jedina dijaška veselica v Ljubljani in ker se tej nedolžni slavnosti delajo prečudne ovire. Od povsem zanesljive strani poroča se namreč, da začasni vodja Ljubljanskemu učiteljskemu gosp. prof. Linhart brani abiturijentom in abiturijentkam sodelovanje, grozeč jim, da ne bo podpiral njihovih prošelj za učiteljske službe. Mi ne vemo, iz katerega zakona si svaja kandidat nemške stranke za izpraznjeno mesto učiteljskega vodje to pravico, gotovo se pa ne motimo trdeč, da je motiv njegovega postopanja to, da je slavnost izključno slovenska in da je čisti dohodek namenjen deloma tudi družbi sv. Cirila in Metoda. Morda se je pa gospod Linhart le prenaglil s svojim — novim kursom! Vsakako pričakujemo, da bo narodno občinstvo Ljubljansko odgovorilo na take persekucije z ogromno udeležbo pri slavnosti, katere vspeled pričbimo jutri.

— (Slovensko ferijalno društvo „Sava“) je pričelo s svojim poslovanjem. Odbor posluje vsak večer od 5.—6. ure v odborovi sobi: Knežji dvorec, II. nadstropje v prostorih „Glasb. Matica“, kjer se vadijo redni člani v borenji in se sprejemajo po §. 96. in 97. društvenega poslovnika novi udje, ki morejo biti po §. 4. e društvenih pravil slovenski velikošolci za časa svojih ukov in abiturijente. — „Sava“ je v kratki dobi svojega obstanka večkrat jasno pokazala, da stoji odločno na napredno-slovenskem stališču posebej in na slovanskem v obče; gojila je o počitnicah mej dijaštvom družno življenje in zanesla mej večino slovenskih akademikov prepotrebno zavednost. Nadejati se je, da tudi letos pristopi lepo število novih članov in da se pomnoži čisto ustanovnikov in starešin, ki bo kakor do danes združevalo v sebi cvet slovenskega razumnštva. Dosejanje gg. ustanovnikov in starešin, brate redne člane in društvene prijatelje pa opozarjamo, da se udeležijo jutri v četrtek brez izjeme brucškega večera v Hafnerjevi pivarni (klubova soba) ob 1/2 9 uri, katerega priredi Ljubljansko upravništvo „Sava“ slovenskim odhodnikom. Vspeled: I. a) Pozdrav br. predsednika, b) slovesno sprejemanje brucov, c) slučajnosti. II. Zabavni del: a) Humoreska iz dijaškega življenja, čita br. R. Murnik, b) akad. stol.

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Uredništvu našega lista so poslali včeraj kronine darove za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospa Polonica Vrbič v Ljubljani 1 krono, gospa Z. 2 kroni. — Od Male Nedelje na Spodnjem Štajerskem: gg. Anton Božič, župan v Radoslavcih, Lovro Slana, župan v Moravcih, in Sim. Cvahte, nadučitelj, vsak 1 krono; skupaj 6 kron, katere izročimo vodstvu. (V izkazu darovalcev iz Nabrežine v števil. 159. naj se čita: gospodična Marija Nemec (in ne gospa) in Frau Nemec in Fran Pertot (namestu Ivan). — Danes poslali so: Iz Jurjevice pri Ribnici: gg. Metka in Janja Pakiž in g. Simon Pakiž vsak 1 krono; g. Emilija Cvetnič z Dunsja 1 k. 12 vin.; g. Lucijan Kovačič iz sv. Lucije ob Soči 2 kroni; skupaj 6 kron 12 vin., katere izročimo vodstvu. — Predvčerajšnjim minul je ravno drugi mesec, odkar smo pričeli vzprejemati kronina darila, ki so do današnjega dne dosegla lepo vsoto 3161 kron 62 vin. Slava vzorni požrtvovalnosti rodoljubnih darovalcev in darovalcev!

— (Za „Narodni dom“) poslali so uredništvu našega lista g. Lucijan Kovačič iz sv. Lucije ob Soči 1 krono. Živio!

— (Za Prešernov spomenik) izročila sta uredništvu našega lista dva napredna slovenska realna abiturijenta 40 kron, katere smo izročili blagajniku pisateljskega društva g. Funteku. Živila rodoljubna darovalca!

— (Osobne vesti.) Kanonik g. Fr. Černe v Trstu je imenovan stolnim sholastikom, g. Jožef Križman, profesor veronauka na gimnaziji v Pulju, pa kanonikom v Trstu.

— (Odvetniški izpit) je minulo soboto prestal v Gradci gospod dr. Treo odvetniški kandidat v Celji z odličnim uspehom. Naša iskrena častitanja odličnemu prijatelju in rodoljubi!

— (Cirilin Metod v cesarski obitelji.) V nedeljo je bil v Pulju krščen novorojeni sin nadvojvode Karla Štefana. Krstil je Poreško-Puljski škof dr. Flapp. Novorojeni nadvojvoda dobil je imena: Leon Karl Marija Ciril Metod.

— (Zrelostni izpiti.) V soboto vršile so se na moškem učiteljski zrelostni izpiti, za katere se je oglasilo 17 abiturijentov. Jeden abiturijent je prebil izpit z odliko, 10 z dobrim uspehom, 5 jih je bilo reprobiranih za dva meseca, 1 pa za celo leto.

— (Šolska poročila.) Izmej mnogih šolskih poročil, ki nam dohajajo ob koncu šolskega leta, omenjamo danes posebno „Izvestje c. kr. državne nižje gimnazije v Ljubljani“, ki je vsled sklepa dež. šolskega sveta letos popolnoma slovensko, kar je tudi jedino pravilno in zakonito, glede na slovenski učni jezik zavoda. Z zadovoljenjem konstatujemo, da je naš članek, ki smo ga objavili o lanskem „Jahresbericht“-u imel zaželjen uspeh in da se je vsled naših besed odstranili grajani nedostatek. — Učencev je bilo koncem šolskega leta v 4 razredih, vsak v dveh oddelkih, 357, vsi Slovenci in rimsko katoliške vere; iz Ljubljane bilo jih je 68, iz Kranjskega sicer 265, ostali pa iz drugih dežel. Poučevalo je poleg ravnatelja g. Frana Wiesthalera še 12 c. kr. profesorjev, rednih in namestnih gimn. učiteljev. Na čelu izvestja je 30 strani obsežajoč drugi del že lani pričete razprave: „O metodiškem pouku nemščine v I. in II. razredu slovensko-utrakvistiških gimnazij“, spisal g. Anton Štritof, potem sledijo šolska poročila, katera je sestavil gosp. ravnatelj Fr. Wiesthaler.

— (Pošta na južnem kolodvoru.) Kakor se nam poroča, bode se poštna filijala na južnem kolodvoru še letošnjo jesen glede njenega poslovanja znatno razširila. Prekartovanje, ki se sedaj vrši pri glavni pošti Ljubljanski, prevzela bode v bodoče filijala na kolodvoru. S tem olajšalo se bode breme glavni pošti, ob enem pa se bode omogočila hitrejša ekspedicija poštnih pošiljatev. Pošiljatve, ki dohajajo n. pr. z večernjim gorenjskim vlakom v Ljubljano in ki se morajo zaradi prekartovanja prepeljati na glavno pošto ter se vsled tega odpošljejo iz Ljubljane še le drugo jutro, prekartovale se bodo takoj v filijali ter odpošiljale že s ponočnimi vlaki naprej. Sedanjemu osobju na kolodvorski pošti pridelili se bodo vsled tega še trije uradniki in dve slugi. Potrebni uradni prostori adaptirali se bodo v štacijskem poslopji.

— (Občni zbor) prvega Ljubljanskega društva za podporo in obskrbljevanje bolnih in obnemoglih društvenikov bil je v nedeljo ob 10. uri dopoldne v tukajšnji mestni dvorani. Predsedoval mu je g. Iv. Kovač, solastnik tiskarne Klein & Kovač, ki je pozdravil navzoče društvenike ter potem dal besedo glavnemu blagajniku g. Ant. Kleinu, da poroča o društvenem denarnem poslovanju v pretečenem letu. Iz njegovega poročila posnamemo, da je imelo društvo lani 1095 gld. 28 kr. dohodkov in 1168 gld. 93 kr. troškov, torej 73 gld. 65 kr. nedostatka, ki se je pokrnil s predujemom glavnega blagajnika. Podpore je razdelilo društvo v skupnem znesku 862 gld. 50 kr. in plačalo za pogreb 11 umrlih članov 220 gld. Društveno premoženje iznašalo je dne 31. decembra 1892 5243 gld. 90 kr. Društvo ima sedaj 102 društvenikov. Občni zbor izrekel je zahvalo kranjski branilnici, ki je društvu darovala 200 gld., potem tukajšnjim lekarjem, ki so ceneje dajali zdravila, in tiskarni Klein & Kovač, ki je po znižani ceni tiskala potrebne tiskovine, ter mestnemu magistratu, ki je blagovolil za zborovanje prepustiti mestno dvorano. V odbor bili so voljeni vsi dosedanjí odborniki. Namesto umrlega družbenega blagajnika za stolno župnijo gosp. F. Mačka izvolil je občni zbor mizarskega mojstra gosp. Ludovika Widmayerja. V korist društvene blagajne vršila se bode meseca septembra na kongresnem trgu javna tombola. Društvo izpolnjuje točno svojo blago nalogo, zato tudi zasluži vsestransko podporo.

— (Dolenjski železnici.) Dela na progi Ljubljana-Grosuplje-Kočevje vrše se vsled ugodnega vremena precej hitro in tudi štacijska poslopja so večidel že dovršena. Prihodnji ponedeljek odpelje se od tod prvi osobni vlak v Kočevje, kateri pa bode seveda le dotični komisiji na razpolaganje. Proga Ljubljana-Grosuplje-Kočevje otvorila se bode na slovesen način meseca oktobra, proga Ljubljana-Grosuplje-Novomesto-Straža pa prihodnjo spomlad. Z otvoritvijo nove železnice pričue se pač tudi razvoj industrije po Dolenjskem. V Suhi krajini otvoril je veleposestnik dr. Schlesinger, kakor smo že poročali, veliko parno žago in tovarno za lesne izdelke, v Trebanjski okolici pa nameravajo zgraditi prvo sladkorno tovarno na Kranjskem. Ker se kranjska branilnica zanima za ta projekt,

se identifikujejo z nami kranjskimi „brezverci“, katerih tudi v verski gorečnosti niti ne prekašajo niti ne zaostajajo za nami — in vendar v najlepši slogi z njimi deluje tudi narodna duhovščina, pripozna je za svoje brate, ne blati jih kot „brezverce“ in sovražnike cerkve in ne jemlje jim pred prostim ljudstvom in raz leco poštenja, kakor je jemljete vi nam! Zakaj torej tam, kjer se višji duhovni pastir ne piše za dra. Jakoba Missio, slovenska duhovščina lahko roko v roki z našimi somišljeniki „poživlja mej narodom versko zavest in versko življenje?“ Zakaj tam! Odgovor na to vprašanje smo vam že stokrat dali, a vi ga nečete slišati, ker ga ne smete poslušati in zato zapletate se v taka protislovja, zato prekucajete v svoji zadregi najgorostnejše logične kozolce po predalih svojih glasil. —

To bodi v kratkem naš odgovor na označena članka, ker sta pisana kakor rečeno v kolikor toliko dostojnem tonu in menda tudi bona fide. Za daljšo polemiko pa nam nedostaje veselja in prostora. Naveličali smo se že metati bob v steno in ako vam črna znamenja, pojavljajoča se v zadnjem času na našem političnem obnebi ne bodo odprla oči, ako v očigled tem znamenjem bližajočega se skupnega našega sovraga ne boste zopet skoro postali to, kar ste bili nekdanj in kar smo mi še danes — tedaj naj se tisti naš Bog, katerega tolikrat toli po nepotrebnem nosite na jeziku, usmili siromašne Slovenije.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 19. julija.

Mladočeško gibanje.

O mladočeških poslancih se more reči, da so res ne samo voditelji naroda, ampak izvrševalci narodove volje. Zveza mej njimi in volilci je jako trdna. Poslanci porabijo vsako priliko, da poučijo volilce o svojem delovanju, o svojih namerah in o položaju, in prav ta vedni kontakt je eden poglavitnih vzrokov, da je narod tako prebujen in politično zrel. Minolo nedeljo je bilo pet takih shodov. V Chrudimu je govoril dr. Herold. Rekel je mej drugim: Kamor pogledamo, povsod vidimo, da ima nemščina neko neopravičeno prednost. Vsak negatist sme že trgati češke napise. — To je merilo na znanega generalnega konzula dra. Pallitschka. O splošnem volilnem pravu rekel je Herold, da Mladočeši niso svojega predloga stavili zato, da bi koke-tirali z delavci, ampak ker je to postulat pravice in ker bi to bilo češkemu narodu v največjo korist. — Drug shod, na katerem so govorili poslanci Brzorad, Pacák in Nickelfeld, je bil razpuščen in sicer zaradi vzklika: Ne udamo se! Navzočni poslanci so slovesno protestovali in doktor Pacák je rekel: Zaradi takega vzklika ni moči razpustiti nobenega shoda; ponavljam vzklik: Češki narod se ne bo nikdar udal. — V Horci bil je shod katoliško-političnega društva za Češko. Podpredsednik grof Nostitz je govoril o položaju. Mej drugim je rekel, da je zmatrati punktacije za pobite in pokopane. Gledé Trutnovske novele je rekel govornik: Jaz sicer ne poznam vladnih tajnostij, niti vladnih namer, to pa lahko trdim, da stranka konservativnih veleposestnikov ne bo nikdar privolila, da se karkoli izvede, kar bi moglo količkaj škodovati avtonomiji in omejiti pravice dež. zbora.

nizki in močvirnati, a srbska stran je vzvišena, gorata. Prva zanimiva postaja na srbski strani je Smederevo, čegar velikansko trdnjavsko zidovje vidimo že od daleč. Smederevo šteje kakih 5000 duš in ima živahno trgovino. Za otokom, ki se mu pravi Ostrov (остров) širok je Dunav dva km. Od Baziaša dalje se začneja najzanimivejša partija na vsem Dunavu. Visoke skalnate gore pristopajo od obeh stranij k Dunavu in junak, ki po ogerskih nižavah ni pripoznaval nikakih pedantičnih mej, mora zdaj mirno trpeti, ko se mu odkazuje tesna pot. To je hudo zanj! Zato pa takó sumi in se péni ob skalah. Najhuje se godi ubogemu Dunavu od postaje Moldova. Na levi strani moli iz vode visoka skala, ki ji Srbi pravijo po neki pravljici „Babakaj“, neki Nemec pa je vstric mene to besedo izgovarjal po svojih jezikovnih zakonih „Papagaj“! — Od postaje Golubac začenjajo se regulacijska dela. Za postajo Drenkova vožnja zaradi mnogoštevilnih podvodnih grebenov („Dojke“, „Kozla“ i. dr.) ni brez nevarnostij. Voda teče sila naglo. Kmalu se pripeljemo v takozvano Kazansko sotesko. Ponosni Dunav stisnjen je tod nekaj časa v strugi, ki je samo 161 m široka, globočina vode pa znaša zato nad 60 m! Po obeh straneh stojé visoke, z orehi, hrasti in divjoj trtoj obrasle gore. Na vrhéh kipé v nebo gole skale, po katerih gnezdijo orli in

Ministri na potovanju.

Pred nekaterimi dnevi potoval je trgovinski minister markí Bacquehem po severni Češki, da vidi na svoje oči, česa manka ondodnim prometnim in obrtnim razmeram in kake reforme bi bilo tam uvesti. Potovanje g. ministra je trajalo celih 4 dni, torej je naravno, da se je v tej dobi temeljito in vsestransko poučil o razmerah. V tem pa se je slučajno primerilo, da je koj po ministrovem posetu v severni Češki bil kot član obrtne enote poklican na Dunaj neki Schäfer, kateri je na vsa usta razkričal povest o ministrovem potovanju po Potemkinovih vaseh. — Minister obiskal je bil mej drugimi kraji tudi Wiesenthal pri Jabloncu. Da pa ga ne užali pogled na zanemarjeno delavnico, dal jo je gospodar lepo pobeliti, a namestu starih na pol podrtih klopij je postavil najlepše stole iz kmetijskih salonov. In da bi ministru ne bilo gledati razcapanih oblek delavk, naročilo se je tem, da morajo priti v nedeljski obleki na delo. Tako je bilo tudi v Jabloncu in v Polomu; v slednjem kraju se je delavkam celo zaukazalo, naj delajo o ministrovi navzočnosti počasi in naj vmes prepevajo. In minister se je vrnil na Dunaj jako zadovoljen. . . .

Vlada in obč. svet Dunajski.

Še pred kratkim stala je vlada z vsem svojim uplivom na strani levičarske večine v Dunajskem občinskem svetu, župan dr. Prix pa je bil persona gratissima. Prix je precej čuden mož in ker je na neke interelacije že bolj kakor čudno odgovoril, določil je dolenjeavstrijski namestnik, da se bo od slej obč. sveta sej udeležil poseben zastopnik vlade. Ta naredba je obudila splošno senzacijo. Vlada ima sicer pravico, da pošilja k sejam obč. sveta svojega zastopnika, ali doslej tega ni storila niti o najbolj kritičnih prilikah. Ker je stvar važna tudi za druga mesta, v katerih občinski zastopi nečejo biti samo pokorni izvrševalci vladnih ukazov, je važno vprašanje, ali bo vlada tudi drugod domislila se te svoje pravice. Sodeč po oficijozni „Montagsrevue“, bi rekli, da ne, ker ta list pravi izrecno, da je vladna naredba gledé posebnega vladnega zastopnika v občinskem svetu, naperjena naravnost in jedino zoper dra. Prixa. Ko bi ta odstopil, bi bilo to velike koristi za Luegerjevo stranko.

Upliv dualizma na naše gospodarstvo.

Vprašanje o izvažanju krme je dobilo politično lice. V tostranski državni polovici nedostaje krme tako, da morajo kmetovalci za vsako ceno prodajati živino, ker jej nimajo kaj pokladati. Velika suša na pomlad je tega kriva. Na Češkem in na Moravi kakor tudi v planinskih deželah morajo kmetovalci doma poklati najlepšo živino, ker je ne morejo prodati, krmiti pa tudi ne. Tirolski deželni zbor je dovolil 100.000 gld. za nakup krme. V takih razmerah je samo naravno, da se je vsestransko zahtevalo, naj se prepove izvažanje krme na Nemško, kjer je pomankanje krme še čutnejše kakor v nas. Priznati se mora, da je naša vlada imela dobro vojo, rešiti kmetški stan iz hude zadrege, ali vezani smo na Ogersko, dualizem nas je nanjo priklenil, in kakor pri drugih vprašanjih je tudi tu odločila korist Madjarov. Ogerska ima dovolj krme in zato se je uprla nameravani prepovedi in jo tudi preprečila. Kaj za to, če tudi pogine naša živina, da imajo le Madjari svojo korist.

Vnanje države.

Srbska skupščina.

Zatoženi liberalni ministri so končali svoje zagovore. Ribarac je znosil jako mnogo materijala, da opraviči svoje postopanje. Priznati se mu mora, da se je srečno branil. Vladnih nasilstev in nezakonitostij sicer ni tajil, a skušal jih je predstaviti

jastrebi. Mrtvaška tišina vlada v tej divjeromantični soteski, ki je ob jednom največičastnejša rečna soteska v vsej Evropi! Kazanska soteska je sama na sebi vredna, da jo človek gre gledat. Ko od duhov gnan plava skrivnostno parobrod kakor po jezeru. . . Tam, kjer je struga najožja, vidi se na srbski strani v skalo vsekana „Trajanova tabla“. Napis je srbska vlada dala lepo prenoviti, tako, da se sedaj lahko čita — od blizu. Na skali stoji v lat. jeziku vsekano, da je tod ob bregu cesar Trajan bil dal napraviti cesto. Po levem bregu pa se vije od Baziaša do Oršove nova smelo in umetno zgrajena takozvana Sečenijska cesta. Le prehitro priplava parobrod iz prekrasne Kazanske soteske. Kmalu potem obstoji pred — Oršovoj. To je mestece s kakimi 3000 prebivalci na rumunski meji. V Oršovi se govori vse vprek: srbski, rumunski, madjarski in nemški. . .

Poti iz Oršove preko Temešvara, Segedina, Kečkemeta in Pešte do — Mozirja ne bom opisaval. . .

Majski izlet moj v Carigrad imel je samo jeden nedostatek, da je bil namreč samo — izlet. Srečen človek, komur na potovanji dva tirana, čas in denar, ne stavita prozaičnih mej, srečen, kdor se smé pomuditi na zanimivih krajih, kakor dolgo

tako, da nikakor ne morejo biti kazni. Najboljši „comp“ pa je bilo apostrofiranje radikalcev. Ribarac je vprašal svoje tožnike, zakaj se takrat niso oglašili, ko so radikalci še huje postopali nego liberalci, zakaj se takrat niso oglašili, ko je Pasić tiral kraljico Natalijo iz Belega grada in dal streljati na ljudstvo. — Priznati se mora, da je Ribarac prav srečno zasukal svoj meč zoper radikalce, kajti to se ne da tajiti, da so radikalci ravno tako nezakonito paševali, kakor liberalci in da se hočejo sedaj samo maščevati. — Vsa ta tožba mora na Slovana in prijatelja Srbije narediti jako slab utis; malopridnež toži malopridneža!

Če bo res!

Nemški cesar Viljem je baje tistim strankam, katere so glasovale za vojaško predlogo, iskreno hvaležen. Predčerašnjim je vzprejel v posebni avdienci poljska voditelja, Kościelskega in Jadzijskega, ter jima izrekel svojo zahvalo, da so Poljaki glasovali za vojaško predlogo. Zajedno je obljubil, da tega Poljakom ne bo nikdar pozabil in je Kościelskemu podelil visok red. — Požrtvovalnost Poljakov bi izvestno zaslužila, da jo nemška vlada dostojno nagradi, ali verjetno to ni, kajti če bi cesar Viljem sam imel tudi resno voljo, ravnati po svoji nekoliko megleni obljubi, ne more tega storiti brez privoljenja drž. zbora nemškega, oziroma dež. zbora pruskega.

Rusi o nemški vojaški predlogi.

„Novoe Vremja“ piše: Niti kancelar niti sam cesar Viljem nista tajila, da je vojskine reforme namen, pomnožiti nemško armado tako, da bi bila silnejša nego sta armadi „sosednih držav“. Ali dosežeta ta svoj smoter? To vprašanje še nikakor ni rešeno. Nemci nimajo nobenega uzroka pričakovati, da bodeta „sosedna“ na pomnožitev nemške vojske odgovorila s tem, da ne bodeta v istem zmislu ničesar storila. Ako je bilo v zadnjih letih število francoskih in ruskih vojnih sil pomnoženo brez posebnega napora, tako je verjetno, da niti v Peterburgu niti v Parizu ne bodo spoznali za dobro, zaustaviti to pomnožitev, ampak da bodo vojne sile po mogočnosti i nadalje razvijali. In tako se bo primerilo, da bo Nemčija kmalu primorana, tirjati od naroda novih žrtve, ako bo hotela imeti tako močno vojsko, kakor njena soseda. — „Novosti“ pravijo: Nemški državni zbor je z majhno večino vzprejel novi zakon o pomnožitvi nemške vojske, ali s tem še ni doigrana njegova uloga, on je šel na začetku svojega pota. Vlada Caprivijeva je primorana, delovati s socialisti, protisemiti, Poljaki, ultramontanci itd. Da, še več, sam Bismarck je razvil zastavo partikularizma, četudi zmernega. Ako sodimo nemške razmere z mejnarodnega stališča, tako nam skoro ni pričakovati, da bi zaradi glasovanja nemškega državnega zbora nastalo kako neporazumljenje. Na pomnožitev nemške vojske so bile vse evropske države že davno pripravljene, pred vsem pa Ruska in Francija. Mi moremo biti povsem zadovoljni s tem izidom glasovanja. Francija in Rusija storita gotovo svojo dolžnost, da ne zaostaneta za Nemčijo.

Anglija in Egipt.

Egiptski khedive se mudi še vedno v Carigradu kot gost svojega siceršega, turškega sultana. Ali se mu posreči, pridobiti sultana za svoje politične načrte zoper Anglesko, to je še nerešeno vprašanje, a kaže se, da je angleška vlada vendarle nekoliko v strahu. Sedaj je odposlala pred Aleksandrijo veliko vojno ladijo „Inflexible“ in da bi khedive ne dvomil, da je ladija prišla doli zato, da brani angleške interese zoper njegove namere, izjavlja vlada angleška, da ni poslala ladje radi bajé nastalih nemirov.

➡ Dalje v prilogi. ➡

se mu ljubi! . . . Vsi narodi rómajó zlasti v najnovjšem času, ko je potovanje zaradi železnične zveze tako olajšano, tja doli na Zlati rog, da občudujejo najzanimivejše mesto na svetu. Za Slovana, posebej pa še za nas Slovence pa je to potovanje v Carigrad že samo ob sebi še bolj zanimivo. Ako potuješ iz Slovenije preko Hrvatske, Srbije in Bolgarije, — voziš se do Adrianopolja nepretrgoma po čisto slovanski zemlji. In lep kos je je! Gredeč vidiš vse naše južne brate, slišiš jezik njihov, vidiš narodne noše, šege in običaje njihove, pogovarjaš se z brati našimi. . . ali ni to dosti interesantno? Spoznavanje slovanske bitnosti, t. j. spoznavanje samega sebe, ali ni to tudi koristno in poučno? Tem bolj čudno je, da tako malo Slovencev potuje v Carigrad. Nekateri imajo morebiti kar se tiče varnosti potovanja samega kake predsodke. Moram izjaviti, da so vsi taki predsodki popolnoma neosnovani in neutemeljeni! Jaz sem se vozil ves čas sám za-se, popolnoma nezavisen, ne navezan na nikakršno družbo in vendar se mi na vsej poti nikjer ni pripetila niti najmanjša neprilika; nikdo mi ni rekel žal-besede. Tudi Turki so s tuji prijazni. . .

Ako se mi je posrečilo s temi skromnimi črticami navdušiti rojake svoje za potovanje na slovanski Balkan in v čarobni Carigrad, dosegel sem namén svoj.

upati je, da se v resnici tudi oživotvori. Na rodovitnih poljih Trebanjske okolice pridelovalo bi se lahko obilo sladkorne repe in imeli bi torej ne samo delavci, ampak tudi domači kmetovalci korist od novega podjetja.

— (Ljubljanski obrti) meseca junija letos a) pričeti: Frančiška Kramar, prodaja sadja; Ivan Buzzolini, trgovina s kolonijalnimi blagom; Ivan Turšič, trgovina s senom, slamo in steljo; Miha Petrovc, prevozniki obrt; Ana Keršič, branjerija; Fran Kaiser, trgovina z izprebajalnimi palicami; Ivana Kos, trgovina s pivom v steklenicah; — b) odglašeni: Helena Jager, branjerija, komisijonarski zavod, komisijonarski obrt; A. C. Achtschin, trgovina z železom; Ivan Lončar, branjerija; Alojzij Jenko, pekarski obrt; Jakob Acceto, zidarski obrt; Tilen Bončar, branjerija; Anton Katz, prevažanje blaga; Helena Dolenc, skuba; Ivan Bahovec, mokarija; Ivan Okorn, izdelovanje in prodaja moške obleke; Anton Turk, prodaja molitvenikov in svetih podob; Joza Mazovič, sejmarstvo s slamniki; Fran Premerl, vozniški obrt; Anton Kastelic, črevljarski obrt; Terezija Skul, poučevanje laškega jezika; Ivan Gale, prodaja kos. srpov in lopat; Marka Špan, črevljarski obrt; Jožef Zadu, Uršula Škerl, Marija Jenko, Edoard pl. Farkaš, Helena Rebolj, Ivan Praznik, branjerija; Jakob Škerbinc in Simon Galin, črevljarski obrt; Josipina Schweitzer, trgovina s platnenim blagom; Fran Svetlič, skuba; Julij Kantz, prodaja premoga.

— (Popotni učitelj za vinarstvo) se bode nastavljal na Kranjskem, ker je vlada izjavila deželnemu odboru, da polovico stroškov prevzame država. Ako hočemo, da se zopet povzdigne naše vinarstvo, treba bode vztrajno poučevati ljudstvo in bode popotni učitelj lahko mnogo koristil, ako se resno poprime svojega hvaležnega in važnega posla.

— (Slavnost blagoslovljenja brizgalne) novoustanovljenega gasilnega društva v Dolu pri Ljubljani se bode vršila v nedeljo dne 23. t. m. Vspored: Ob 5. uri zjutraj budnica. — Ob 1/2 10. uri dopoldan zbiranje udov na marofu in potem odhod k sv. maši. — Ob 4. uri popoldan blagoslovljenje brizgalne, potem odhod na marof in začetek kegljanja in streljanja na dobitke v prid gasilnega društva. — Prosta zabava — Društva, ki bodo došla z železnico, naj blagovoljno naznanijo kdaj pridejo in kje izstopijo (v Zalogu ali v Lazah).

— (Pevsko društvo „Lira“ v Kamniku) imelo je dne 16. t. m. svoj XI. redni občni zbor, ter se je novi odbor nastopno konstituiral. Predsednik: g. Alojzij Vremšak; podpredsednik: g. Tone Pintar; tajnik: g. Slavoj Kronabetvogt; blagajnik: g. Janko Pohl; pevovodja: g. Franjo Stele; pevovodje: g. Pavel Gorjup; arhivar: gosp. Jožef Sandri. Društvo ustanovilo je tudi tamburaški zbor, in je upati, da bode v kratkem javno nastopil.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda za Brdski sodnijski okraj) je 6. julija t. l. zborovala pri Slaparju v Lukovici v navzočnosti 36 društvnikov in društvnic. Izvoljen je bil dosedanji odbor, za glavno skupščino pa kot zastopnika gospoda J. Kersnik, dežel. poslanec, in Andrej Novak, posestnik v Trojanah. Nabralo se je letnih donoskov 46 gl., kronin darov 32 gl. 55 kr. in za knjižice 14 gl. 45 kr. Slava!

— (Za družbo sv. Cirila in Metoda) O priliki blagoslovljenja kapele sv. Cirila in Metoda v Št. Lambertu, nabral je g. Srečko Koklič, član Litijškega pevskega društva mej obedom pri gosp. župniku Antonu Bercetu za družbo sv. Cirila in Metoda 7 gl. 32 kr., ter ta znesek izročil navzočim Litijškim Slovenkam, da ga s svojo nabiro sveječasno pošljejo družbinemu vodstvu.

— (Vinogradi na Dolenjskem,) kar jih je bilo namreč že več let zaporedoma škropljenih, kažejo letos tako lepo, kakor že dolgo ne. Mladje je dolgo in močno in grozdja prav obilo. Ako ne pride kaka nesreča, bode trgateg v taci vinogradih prav obilna. Bog daj!

— (Sedmo glavno zborovanje učiteljskega društva za Postojnski šolski okraj) bo dné 2. avgusta točno ob 9. uri dopoldne v šolskem poslopji v Trnovem pri Ilirski Bistrici. Dnevni red: 1. Poročilo g. predsednika. 2. O porabi Lavtarjevega računskega stroja pri pouku v računstvu poroča gospod Štipko Jelenec, ud. c. kr. okraj. šol. sveta. 3. Tajnikovo poročilo. 4. Blagajnikovo poročilo. 5. Volitev treh pregledovalcev računa. 6. Določitev kraja prihodnje osme glavne

skupščine. 7. Razni nasveti, kateri se morajo vsaj osem dni pred zborovanjem doposlati gosp. tajniku. 8. Pismena volitev petih udov v presojevalni knjižnični odsek. 9. Pismena volitev društvenega vodstva, sedem odbornikov.

— (Občni zbor) sklicuje Slovensko društvo štajersko v Mariboru na Malo gospojnico dne 8. septembra t. l. Predsedništvo.

— (Blamaža nemškega „schulvereina“) Na Muti ob Dravi na spodnjem Štajerskem dal je „schulverein“ ob svojem času za oddotno šolo 4000 gl. podpore, da je postala nemška. Čez več let pa se je pokazalo, da se slovenske narodnosti otroci v nemški šoli ničesar ne nauče. Otroci jeli so se upirati in niso hoteli več hoditi v tako šolo in tudi roditelji postali so nejevoljni. Naposled so šolske gosposke morale opustiti čisto nemški učni jezik in šola postala je proti volji „schulvereina“ slovensko nemška.

— (Vabila za pevsko slavnost v Mariboru dne 6. avgusta) se bodo začela razpošiljati koncem tega tedna, kakor se nam poroča iz društvenega odbora s Ptujja. V kraje, kjer ima društvo svoje poverjenike, se bodo poslala njim, kakor tudi plakati, da jih izroče društvnikom in prijateljem našega društva. Gospodje poverjeniki, kakor tudi drugi častiti rodoljubi, kojim smo poslali nabiralne pole za tekoče leto, se prosijo, da nujno poberejo društvenino oziroma določeno odboru, da se zamorejo računati za letošnje poslovno leto pravočasno skleniti. Nadalje se prosijo vsa častita pevska društva in pevski zbori, ki se bodo slavnosti udeležili, da takoj naznanijo število svojih pevcev po raznih glasovih. Od dne do dne narašča število udeležujočih se pevskega zborov oziroma pevcev in če nam Bog da lepo vreme, bode tudi letošnja pevska slavnost uspela sijajno. Po dosedanjih poročilih bode brojil skupni pevaški zbor okolu 200 pevcev in pev. Vsak, kdor je prijatelj lepega slovenskega petja, naj ne opusti najlepše prilike obćudovati njega krasoto in milino. Priprave so dovršene, kar gotovo Graški teti in njenim prijateljicam ne bo všeč. Vkljub njenemu hujskanju proti slavnosti nam je Ptujsko glasbeno društvo rade volje prepuščilo svojo izvrstno 40 mož broječo godbo. Vsak, kdor jo bode slišal, se bode čudil, da je mogoče v tako malem mestecu, kakor je Ptuj, vzdržavati tako mnogobrojno in povsem dovršeno izvežbano godbo. — Tudi prostor, in sicer v Mariboru najlepši in za slavnost najugodnejši nam je zagotovljen. Torej na mnogobrojno svidenje dne 6. avgusta v Mariboru.

— (Ustanovno veselico) priredi katol. slov. bralno društvo „Mir“ pri Veliki Nedelji v nedeljo dne 23. julija 1893 ob 5. uri popoldne v gostilničnih prostorih gospoda Ivana Goričana. Vspored: I. Na vrtu: 1. F. S. Vilhar: „Domovini“, mešan zbor. 2. Pozdrav. 3. V. Vavpotič: „Slovensko geslo“, meški zbor. 4. J. Fleišman: „Pod oknom“, mešan zbor. 5. Slavnostni govor. 6. K. Mašek: „Pri zibelci“, mešan zbor. 7. Narodna: „Zjutraj“, ženski zbor. 8. Vp'sovanje novih udov. 9. Volarič: „Slovan na dan“, mešan zbor. II. Zvečer v gostilni. 1. Tombola. 2. Prosta zabava in ples. Med posameznimi točkami svira godba. Vstop brezplačen. Tujim p. n. gostom, kateri se pripeljejo na kolih, bodi naznanjeno, da je prostor pri g. Goričanu tudi za konje in vozove. Svoji k svojim!! — K mnogobrojni udeležbi vabi najljubše odbor.

— (Furlanska železniška družba.) G. Jakob Antonelli in Julij Dreossi v Červinjanu dobila sta dovoljenje, da ustanovita delniško družbo pod naslovom: „C. kr. priv. furlanska železniška družba.“ Sedež družbe bode na Dunaji in so pravila že potrjena.

Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Velikanski požar.) Gališko mestoce Husjatín, broječe 6000 duš, je te dni do tal pogorelo. Na stotine familij ne vé kam pod streho. Prebivalci sosednega ruskega mesteca Husjatín so ponudili svojim avstrijskim rojakom, ki trpé največjo bedo, da jim pomagajo z živžem, a carinska oblastva so zahtevala, naj se od tega, pogorelcem namenjenega daru plača navadna carina, česar darovalci niso hoteli, pogorelci pa niso mogli storiti.

* (Električna razsvetljava želodca.) V raznih listih čitamo, da so zdravniki jeli izkoriščati električno luč v zdravstvene svrhe zlasti za preiskavanje želodcev. Prevod se spusti skozi usta v želodec, in tam zaiskri lučica tako močno, da se v nastavljenem zrcalu želodčeva notranjost prav natančno reflektira in je na pr. moči konstatirati stanje dotične želodčne bolezni.

* (Nova tvarina za izdelovanje papirja.) Vodja papirnice v Astrahanu je iznašel po večmesečnih poskušajah novo tvarino za izdelovanje papirja, namreč trstiko. Ta iznajdba utegne prouzročiti velikanske spremembe v izdelovanju papirja.

* (Berolin nazaduje.) V ponosni prestolici nemškega cesarstva nastala je velika preobčila stanovanj. Nad 40 000 stanovanj je praznih, število, kakoršnega do zdaj še nihče ne pomai.

* (Politika v gledališču.) Jako smešen slučaj primeril se je minoli teden v gledališču v Bukureštu. Ko je minister unanjih rečij stopil v svojo ložo, izpodtaknil se je ob prostiraču in padel baš v tistem hipu, ko je igralec Placarde na odru patetično deklamiral: „Ministerstvo je padlo“. Drugi igralec je porabil preugodno priliko za fin ekstem-pore. Gledaje v ministrovo ložo, rekel je pomembno: A kakor se lahko prepričaš, je hitro zopet ustalo. — Homerični smeh občinstva in ministra Leboraryja je kazal, da se je igralec dobro odrejal.

* (Čudna skrivnost.) Mesto Pau na južnem Francoskem je sedaj silno razburjeno. Pred kratkim umrl je ondu star gospod, ki je v svoji oporoki zaukazal, naj se z njim pokoplje skrinjica, katero je vedno skrbno varoval in skrival tudi pred najbližjimi znanci. Ukazal je sicer, da se skrinjica ne sme odpreti, ali sorodniki njegovi so bili tako radovedni, da so jo vse jedao odprli. In kaj so zagledali. Dobro ohranjeno, balzamovano glavo mlade krasne žene. Umrl gospod je to glavo hranil nad 60 let, to je vse, kar se je izvedelo. Z dovoljenjem pristojnega oblastva se je položila ta glava v krsto k mrlju in z njim vred izročila materi zemlji.

* (Kače in divje zveri v Indiji.) Po službenih izkazih umrile so kače in divje zveri l. 1890 v izhodni Indiji 23 801 osebo, l. 1891 pa 24 200 oseb. Koliko pa je ljudij prišlo ob življenje, ki niso šteti mej navedenimi, ni mogoče konstatovati.

* (Bicikel in Kitajci.) V kitajskem carstvu zmatrajo bicikel za nekako demonično stvar in ga torej ne trpe. Ko je pred nekaterimi meseci biciklist Lenz potujoč na biciklu po Aziji prišel na Kitajsko, napadla ga je četa fanatiških Kitajcev, ter mu razbila kolo. Še le ko jih je preveril, da je človek a ne kak demon, izpustili so ga napadalci.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 18. julija.*) V Sanoku v Gališki umrl je neki iz Ogorske došli delavec, gledé katerega se sodi, da je žrtva kolere, kar pa še ni dognano, ker bakterijološka preiskava še ni končana.

Budimpešta 18. julija.*) Včeraj in predvčerajšnjim primerilo se tukaj šest slučajev kolere podobne bolezni.

Budimpešta 18. julija.*) V Szatmaru umrle 4 osebe za kolero, v Deesu 2 osobi.

Rotterdam 18. julija.*) V Herzogenbuschu se je uradno konstatirala azijska kolera.

Pariz 18. julija.*) Bivši načelnik kolonijalne urada, Etienne, izrekel je napram nekemu novinarju mnenje, da Sijamskih homatij ni moči rešiti drugače, kakor če Francija to državo anektira. Kar se tiče pri tej stvari interesirane Anglije, rekel je Etienne, da se Francija ne sme vedno umikati Angliji, kakor se je to zgodilo v Egiptu.

London 18. julija.*) „Times“ javlja iz Bangkoka, da zapušča mnogo imovitih angleških rodbin Sijam.

London 18. julija.*) „Morning Post“ priznava, da egiptski khedive ni storil nikakega nekorektnega koraka in da so vse senzacne vesti neosnovane, ker praktični politiki niti ne mislijo na to, da bi Angleži zapustili Egipt.

Trst 19. julija. „Piccolo“ javlja iz „zanesljivega“ vira, da je cesar potrdil volitev dra. Pitterija županom Tržaškim.

Beligrad 19. julija. Doslej govorili 4 radikalci za ministersko obtožbo, dva naprednjaka pa proti njej. Upisanih je še 15 govornikov. Razprava se bo najbrž še danes zaključila.

Carigrad 19. julija. Khedive se odpelje v soboto v Egipt.

Carigrad 19. julija. Mustafa-paša je odredil, da je začeni jutri vse potnike iz Evrope zdravniški preiskovati.

*) Iz včerajšnje konfliktovane številke.

Pariz 19. julija. Vlada namerava italijanskega revolucionarja Ciprianija iztirati na podlagi dekreta iz l. 1880. Radikalni in socialistični poslanci nameravajo intervenirati.

Pariz 19. julija. „Soir“ javlja: Minister Develle naročil francoskemu zastopniku v Bangkok, naj sporoči sijamski vladi ultimatum.

Stokholm 19. julija. Včeraj se pripeljal nemški cesar na ladiji „Hohenzollern“ in se izkrcal v pristanu Wisby.

London 19. julija. Angleški listi javljajo, da se rusko vojno ministerstvo bavi z ustancitvijo dveh novih vojev, katera bi bila nameščena blizu nemške meje.

Narodno-gospodarske stvari.

— Novi koleki. C. kr. finančno ravateljstvo je po naročilu c. kr. finančnega ministerstva naznalo trgovski in obrtniški zbornici, da se bodo vsled ukaza c. kr. finančnega ministerstva z dne 14. marca 1893. l., drž. zak. št. 36. počenši s 1. dnem junija 1893. l. začele prodajati predrugačene kolkovne znamke. Te razločujejo se od prejšnjih po barvi in pa s tem, da imajo na spodnjem barvenem polju vtisneno letnico 1893. Kolkovne znamke, ki se sedaj prodajajo, se bodo z 31. dnem julija 1893. leta prodaji popolnoma odvzele. Ako se torej iz rabe dejane kolkovne znamke uporabljajo po 31. dnevu julija 1893. l., šteti je to jednako zanemarjenju zakonite kolkovne dolžnosti in to provzroči kvarne posledice, ki so s tem združene na podstavi pristojbinskih zakonov. Iz rabe dejane, neuporabljene kolkovne znamke se bodo pri kolkovnih hraniških uradih, pazeh na zakonita določila in predpise zamenjavale za nove počenši s 1. dnem julija vstevši do 31. dne avgusta 1893. l. Dotične vloge strank so kolika proste. Prodajalci kolkovnih znamk morajo tiste zaloge iz rabe dejanih kolkovnih znamk, katere presegajo potrebnost v mesecu juniju in juliju 1893. l., za nove znamke zameniti pred 1. dnem avgusta meseca 1893. l. Po 31. dne avgusta se iz rabe dejane kolkovne znamke niti ne zamenjujejo, niti se ne daje za nje kako povračilo. Obrtni in trgovske knjige, potem golice menic, računi in jednake stvari, na katerih so bile kolkovne znamke prejšnjih izdaj uporabljane s predpisom ustrežajočim uradnim prekolkovanjem, ki se je opravilo pred 1. dnem avgusta 1893. l., morejo se brez zadržk rabiti tudi po 31. dne julija 1893. l. Tudi na kolkovno znamenje, ki se nahaja na poštah spremnicah, bode se natisnila letnica 1893., vendar se morejo dosežane zaloge uporabljati, dokler se popolnoma ne porabijo. V kolkovnih znamenjih na promesnicah, potem v onih, ki so natisnena na računke in vozno-liste golice, v časniških kolkovnih znamkah, in naposled v kolkovnih znamenjih za plačevanje davka od trgovine z efekti se ničesar ne izpreminja.

— Posojilnica v Radovljici imela je v pretečenem polletju 170.967 gld. 99 kr. prometa. Vložilo se je v tem polletju 54.914 gld. 82 kr., hranilnih vlog, izplačalo pa se je 21.533 gld. 21 kr., hranilnih vlog in obresti od istih 89 gld. 77 kr. Posojila znašajo v preteklem polletju 48.093 gld. 87 kr., vrnenih posojil pa se beleži 5.024 gld. vplačane obresti od danih posojil znašajo 2.620 gld. 23 kr. Pri denarnih zavodih naložilo se je glavnice 12.554 gld., vzdignilo pa 17.749 gld. 66 kr.

— Posojilnica v Gornji Radgoni imela je v preteklem polletju dohodkov 21.702 gld. 53½ kr. in stroškov 21.911 gld. 13 kr., torej prometa 43.613 gld. 66½ kr. Mej dohodki imela je 16.859 gld. 50 kr. hranilnih vlog in 2885 gld. vrnenih posojil, mej stroški pa 1580 gld. posojil ter 3921 gld. 84 kr. vzdignjenih hranilnih vlog. Pristopilo jo 61 novih zadruženikov, ki imajo v deležih 610 gld.; vseh zadruženikov skupaj je 166.

Poslano.

Iz Trebanjskega, Mokronoškega, Novomeškega, Krškega in Kostanjeviškega okraja prihajajo nam soglasna poročila, da je tam splošno razširjena vest, da nek bivši uradnik „Slavije“ iz masčevanja za to, ker je bil odpuščen iz službe, požiga po vrsti vsa poslopja, ki so pri „Slaviji“ zavarovana.

Ni težko uganiti, kje je iskati izvora tej novici in s kakošnim namenom se razširja; mi v pomirjenju svojih členov le konstatujemo, da je na celotno izmišljena, kar dokazuje najbolje to, da od poslopij, ki so bila, kakor se pravi, od neznanega hudodelca na Dolenjskem požgana, niti jedno ni bilo zavarovano pri banki „Slaviji“.

V Ljubljani, dné 19. julija 1893. (756)

Generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani,

Ivan Hribar,
gen. zastopnik.

Josip Kuhar,
tajnik.

Listnica uredništva.

Ljubljanski trgovec: Na brezimne dopise se principižno ne oziramo. Blagovolite nam torej javiti svoje ime, ki nam bo, kakor pri vsakem dopisniku, jamstvo za resnico Vašega poročila.

Današnji številki priložen je „Zaznam potov, katere je zaznamovalo Slovensko planinsko društvo“, na kar opozarjamo čestite naročnike.

Narodno zdravilo. Tako se smé imenovati boleti utešujoče, mišice in živce krepčujoče, kot mazilo dobro znano „Moll-ovo francosko žganje in sol“, katero se splošno in uspešno porablja pri trganju po udih in pri drugih naslednjih prehlajenja. Cena steklenici 90 kr. Po poštnem povzetju razpošilja to mazilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJ, Tuchlauben 9. V zalogah po deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od dveh steklenic se ne pošilja. 2 (18—10)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:

17. julija.

Pri **Matič:** Kersch, Recher, Herman, Seidner, Meider, Handl, Hand z Dunaja. — Ravena, Krotz, Jakel, Gobry iz Trsta. — Hartman iz Brna. — Theimer iz Monakovega. — Breicha iz Prage. — Dr. Szolansky iz Gorice. — Brückner iz Budimpešte. — Ranzinger iz Kočevja. — Pipan iz Pulja.

Pri **Sionu:** Jung, Berger, Springer z Dunaja. — Medved iz Ljubljane. — Vendiani iz Trsta. — Dr. Burger iz Kočevja. — Dr. Schroth iz Brna.

Pri **južnem kolodvoru:** Urbantschitsch z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

16. julija: Blaž Pirc, posestnik, 75 let, Študentovske ulice št. 13, marasmus senilis.

V deželni bolnici:

15. julija: Terezija Petrič, dekla, 29 let, pljučna tuberkuloza.

16. julija: Jožef Kainz, knjigovez, 25 let, tuberculose.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
17. julija	7. zjutraj	734.4 mm.	17.8° C	sl. jzh.	obl.	1.50 mm.
	2. popol.	733.8 mm.	28.8° C	sl. szh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	735.0 mm.	15.4° C	sl. vzh.	jasno	
18. julija	7. zjutraj	734.3 mm.	11.6° C	sl. vzh.	obl.	10.20 mm.
	2. popol.	732.3 mm.	13.0° C	sl. szh.	dež.	
	9. zvečer	734.9 mm.	12.8° C	sl. szh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 20.7° in 12.5°, za 1.6° nad in 5.8° pod normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 15. julija 1893.

		Prejšnji teden
Bankovcev v prometu	453.569.000 gld.	(— 12.186.000 gld.)
Zaklad v gotovini	280.015.000 „	(— 2.964.000 „)
Portfelj	165.628.000 „	(— 10.580.000 „)
Lombard	21.887.000 „	(— 2.383.000 „)
Davka prosta bankovna rezerva	29.798.000 „	(+ 9.966.000 „)
Drž. not v prometu	312.516.000 „	(+ 22.000 „)

Dunajska borza

dné 19. julija t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	97.60 gld.	—	97.60
Srebrna renta	97.30 „	—	97.25
Zlata renta	118.55 „	—	118.70
4% kronska renta	97.15 „	—	97.15
Akcije narodne banke	9.2 „	—	983.15
Kreditne akcije	334.70 „	—	335.75
London	124.80 „	—	124.55
Napol.	9.91 „	—	9.89
C. kr. cekini	5.90 „	—	5.89
Nemške marke	61.20 „	—	61.12½
Italijanske lire	45.70 „	—	—
Papirnat rubelj	1.30¾ „	—	—

Dné 18. julija t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	192 „ 50 „
Ogerska zlata renta 4%.	115 „ 50 „
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128 „ 50 „
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi.	122 „ 50 „
Kreditne srečke po 100 gld.	197 „ 25 „
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 „ 30 „
Akcije anglo-avst. banke po 200 gld.	150 „ — „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v. r.	256 „ — „

Zahvala.

Mej boleznijo in o smrti najine preljubljene in nikdar pozabljene hčerke

Zorke

so nama od tolikih stranij dohajali izrazi sočutja, da nama ni mogoče, vsakemu posebej izreči dostojne zahvale.

Zato pa prosiva vse one, ki so nama z darovanjem krasnih vencev, pisemno ali pa ustmeno izražali svoje sožalje, da vzprejmo tem potom najino presrečno zahvalo in zagotovilo, da nama ostane njihova tolažba v vednem, hvaležnem spominu.

V Ljubljani, dné 18. julija 1893.

(755)

Ivan in Hedvika Šubic.

C. kr. glavno ravateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 05 minut po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenz, Zürich, Genf, Pariz, Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 minut zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 minut dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 20 minut popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Linc, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 minut zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmunden, Ischla, Aussee, Pariza, Genfa, Zürich, Bregenza, Inomosta, Zella am See, Lend Gasteina, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 11. uri 27 minut dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Inomosta, Linca, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 4. uri 53 minut popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 minut zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 minut zjutraj v Kamnik.

„ 2. „ 05 „ popoldne v Kamnik.

„ 6. „ 50 „ zvečer v Kamnik.

„ 10. „ 10 „ zvečer v Kamnik (ob nedeljah in praznikih).

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 minut zjutraj iz Kamnika.

„ 11. „ 15 „ dopoldne iz Kamnika.

„ 6. „ 20 „ zvečer iz Kamnika.

„ 9. „ 55 „ zvečer iz Kamnika (ob nedeljah in praznikih).

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej. (12—153)

Dobro izurjena

prodajalka

se vzprejme dné 1. septembra t. l. v prodajalnico z mešanim blagom pri (748—2)

J. Modic-u v Novi vasi pri Raketu.

Na najnovejši in najboljši način

umetne (694—5)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,

poleg čevljarskega mostu, v Köhler-jevi hiši, t. nadstr.

Dva učenca

ki sta dovršila vsaj 4. razred ali pa prvo gimnazijo in ki sta močna, zdrava, poštenih staršev sinova, **vzprejemem** v svojo trgovino z mešanim blagom pod jako ugodnimi pogoji. (752—1)

Več se izve pri lastniku trgovine gosp. **Ivanu Vidmar-ju**, trgovcu v Črnem Vrhu nad Idrijo.

Za želodec.

(332—27)

Trnkoczy-jev

Cognac - grenčec

steklenica 50 kr., 12 steklenic 5 gld.

Slasten!

Učinkuje na želodec osvežujoče, krepilno, vzbuja tek in pospešuje probavo.

Dobiva se pri

Ubaldu pl. Trnkoczy-ju

lekarnarju v Ljubljani.

— Pošilja se z obratno pošto. —

Za želodec.